

sparelse, thi Grunden til Nedgangen ligger ikke i, at Kjøbenhavns Kommune lod være at afholde en Udgift, som den havde paa-tænkt at afholde. Denne tilsyneladende Besparelse paa Budgettet kom simpelthen af, at man under disse „forskellige Udgifter“ havde opført til Udredelse af de løbende Indtægter, det løbende Budget, en Skole til 150,000 Kr. Nu vilde det være meget beklageligt, hvis Følgen af denne Indtægtsforringelse og Udgiftsforøgelse for Kjøbenhavns Kommune skulde være blevet, at en saadan Skole ikke var bleven bygget. Men den blev netop bygget alligevel, den blev kun opført paa noget, som kaldes Ekstrabudget for Udgifter, der afholdes af Kommunens Kapital eller Midler, som ere tilvejestaffede ved Laan. Der fandtes i Forvejen to andre Skoler, der førtes denne Skole ogsaa hen, og vistnok fuldstændig naturligt. Man behøver vistnok ikke at beklage Kjøbenhavns Kommune, fordi den ogsaa maatte opføre denne Skole af Kapitaler eller Midler, som ere tilvejestaffede ved Laan; thi det skulde synes at være det naturlige, at saadanne Udgifter, som ere beregnede paa at skulle gøre Gavn i et uoverskueligt Tidsrum, ikke afholdes af det enkelte Aars løbende Indtægter, men af Kapitaler, som ere tilvejestaffede gennem Laan eller paa anden Maade med længere Tids Amortisation, og derigennem, at disse Kapitaler gennem faste Uddrag blive bragte ned. Med Hensyn til den anden Post, Kjøbenhavns Gasværk, maa jeg for Fuldstændigheds Skyld og for ikke at blive forekastet, at jeg har sagt noget, som ikke er rigtigt, tilføje, at man for Aaret 1891 havde budgetteret at henlægge til Gasværkets Udvidelses- og Fornyelsesfond c. 305,000 Kr., men kun henlagde c. 45,000 Kr. Man kan sige for sikkert, at naar Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har ment, at det ved Regnskabet's Afslutning ikke var nødvendigt at henlægge saa meget til dette Fornyelses- og Udvidelsesfond som budgetteret, har det været, fordi Kommunalbestyrelsen fandt, at det var forsvareligt at gøre en mindre Henlæggelse, og dette var vistnok ogsaa aldeles og fuldkommen forsvareligt. Thi medens det er i sin Orden, at Udgifter til en Ejendom som Kjøbenhavns Gasværk, en Ejendom, som Kjøbenhavns Kommune i sine

Budgetter og Regnskaber udtryffeligt henregner under Ejendomme af almindelig økonomisk Betydning, medens det er i sin Orden, at de Udgifter, som ere nødvendige til Fornyelse af en saadan Ejendom, afholdes af det løbende Budget, har man ikke syntes, at der var nogen Himelighed for, at de Udgifter, som ere nødvendige til at udvide en saadan Ejendom af almindelig økonomisk Betydning, altsaa en Formuesforøgelse, skulde afholdes af det løbende Budget, naar der ikke var tilstrækkelige Indtægter dertil. Denne Fornyelsesfond var der i Virkeligheden heller ingen Grund for Kommunalbestyrelsen til at sørge over; thi den udgjorde efter Regnskabet for 1891 c. 800,000 Kr. og havde allerede ydet Tilskud til Anlæg c. 3,300,000 Kr. Det viser sig altsaa ved Opgørelsen af Kommunens Regnskab for 1891, at hele det store Understud, som var budgetteret, i det væsentlige forsvandt, og jeg skal senere tillade mig at paavise, at det vil gaa ganske paa samme Maade med de store Understud, som ere kalkulerede for Aarene 1892 og 1893. Men selv om der virkelig skulde komme et Understud, hvorved Kjøbenhavns Kommune skulde komme lidt i Forlegenhet — jeg tror ikke, der er Udset til, at det vil ske i mange, mange Aar — er Kjøbenhavns Kommune dog ingenlunde ilde stueret, idet den ejer et Overskud af Formue ved Udgangen af Aaret 1891 paa c. 12½ Millioner Kroner. Den har altsaa rigelige Midler til at ride en eventuel Underbalance af, en Underbalance, som jeg dog ikke tror, der er fjerneste Udset til, vil komme. Nu vil det naturligvis blive sagt — og det er ogsaa allerede antydet her i Salen —, at Kjøbenhavns Kommunes Udgift i de følgende Aar 1892, 1893 og derefter vil stige i en overordentlig Grad paa Grund af den Lov, som er vedtagen angaaende Alderdomsunderstøttelse, og det er ogsaa ganske rigtigt, at det vil ske, men uagtet det vil ske, er der ingen som helst Grund til at frygte for, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse ikke skulde til de Udgifter, den mener, ere nødvendige, kunne saa tilstrækkeligt ud af de allerede bestaaende Indtægtskilder. Som jeg sagde før, viser Budgettet for 1892 et Understud af ca. 750,000 Kr., deraf beregnet til Alderdomsunderstøttelse ca. 400,000 Kr. Budgettet for